

План лекцій

1. Основи мови C++
2. Керуючі інструкції C++
3. Вказівники, масиви, текстові рядки
4. Функції
5. Класи
6. Робота з об'єктами
7. Перевантаження операторів
8. Наслідування
9. Шаблони

Київський національний університет
Імені Тараса Шевченка
Фізичний факультет

Програмування (мова C++) 1-й курс (1-й потік)

Лектор: Васильєв Олексій Миколайович
доктор фіз.-мат. наук, професор
кафедри теоретичної фізики

Коротко:

1. С++ - мова ООП
2. Крім С++, популярними є мови Java та С#
3. С++ розрахована на певний тип процесора та операційної системи
4. Мова С++ є перехідною: можна створювати як звичайні, так і об'єктно-орієнтовані програми
4. Мови Java та С# створені для роботи в Internet
5. Мови Java та С# повністю об'єктно-орієнтовані

Лекція 1. Основи мови С++

Вступ. Історія появи С++

1. Мова В (Кен Томпсон)
2. Мова BCPL (Мартін Річардс)
3. Мова С (Деніс Рітчі, 1972) – розроблена програмістами і для програмістів
4. Мова С with classes (Б'єрн Страуструп, 1979) – вирішення проблеми удосконалення програмних кодів шляхом переходу на ООП
5. Мова С++ - з 1983 року
6. “Близькі” до С++ мови: Java та С#
7. “Швидкі” програми пишуть на С++, “універсальні” – на Java або С#

Концепції програмування:

1. Процедурне програмування – “код, який діє на дані”
2. Об’єктно-орієнтоване програмування – “дані управляють доступом до коду”

Переваги ООП:

1. Можна повторно використовувати створений раніше код
2. Програми добре структуровані
3. Програми легко тестувати
4. Програми легко розширюються (якщо необхідно)

Основні принципи ООП

ВСІ ООП-мови базуються на трьох механізмах

1. Інкапсуляція:

механізм, який пов’язує та об’єднує в одне ціле код та дані. Для цього створюється об’єкт – конструкція, що підтримує інкапсуляцію. Базова одиниця інкапсуляції – клас. Клас містить дані та код для їх обробки. Об’єкт є екземпляром класа.

2. Поліморфізм:

механізм, що дозволяє використовувати один інтерфейс для різних дій. Дозволяє понизити рівень складності програм.

3. Наслідування:

Механізм, завдяки якому один об’єкт може отримувати властивості іншого об’єкта. При цьому поліморфізм дозволяє змінювати поведінку дочірніх (похідних) класів

Структура програми в C++:

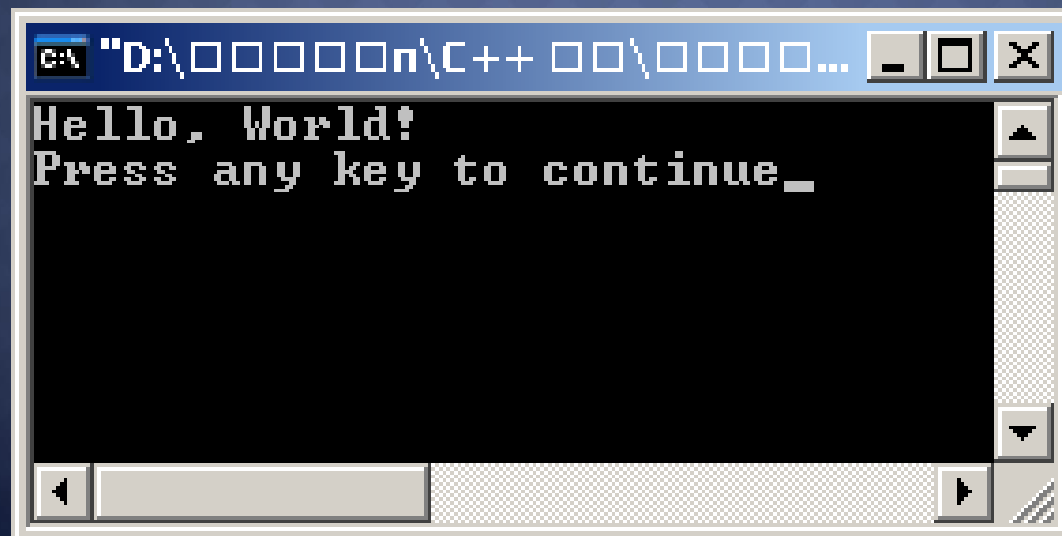
1. Блок заголовків програми. На загал за допомогою інструкцій **#include** підключають зовнішні файли.
 2. Блок з оголошенням класів.
 3. Головний метод програми **main()**. Кожна програма містить один і тільки один метод **main()**.
 4. Блок з описом функцій.
- Обов'язковими є перший та третій блоки.

Приклад простої програми на мові C++

Програмний код:

```
#include <iostream>
using namespace std;
int main(){
// Виводиться повідомлення
cout <<"Hello, World!\n";
return 0;}
```

Результат:



```
cmd "D:\...\C++\..."
Hello, World?
Press any key to continue_
```

Оголошення змінної:

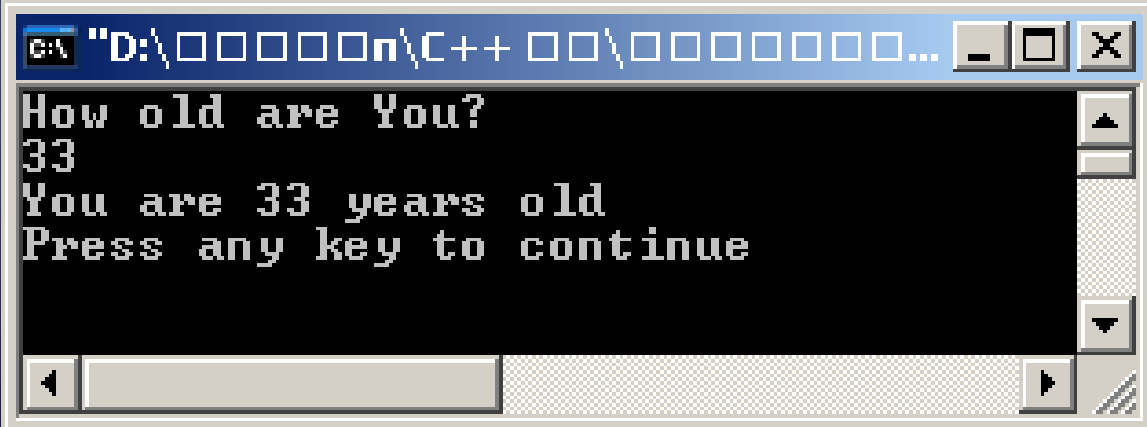
1. Вказується ідентифікатор типу та ім'я змінної
2. Оголошення виконується в будь-якому місці програми, але до першого використання
3. Декілька змінних можна оголошувати одразу (розділяються комами)
4. Оголошення змінної можна суміщати з ініціалізацією (присвоєнням значення)

Приклад програми з оголошенням змінної

Програмний код:

```
#include <iostream>
using namespace std;
int main(){
int age; // Змінна для запису віку
cout<<"How old are You?\n"; // Скільки Вам років?
cin >>age; // Треба вказати вік
cout<<"You are "<<age<<" years old\n"; // Результат
return 0;}
```

Результат:



```
cmd "D:\...
How old are You?
33
You are 33 years old
Press any key to continue
```

Розрахунок висоти підйому тіла

Динамічна ініціалізація змінної:

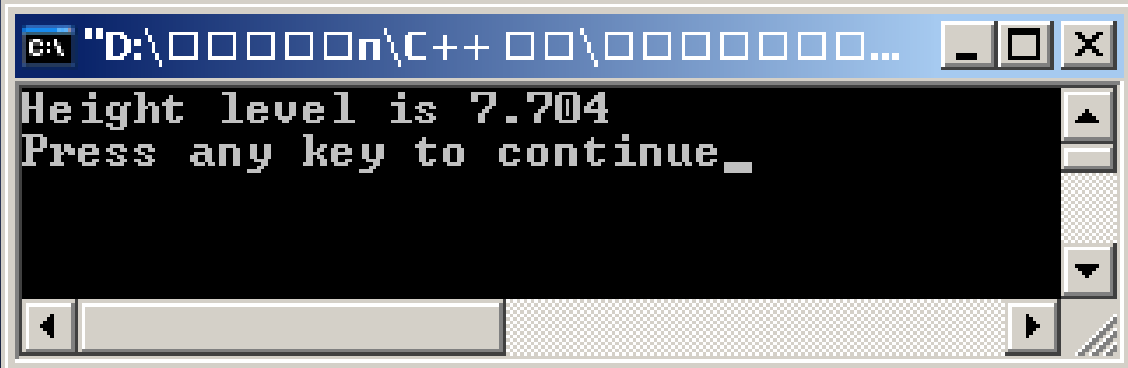
1. При оголошенні змінна ініціалізується на основі виразу, в який входять інші змінні і літерали

2. Вираз, яким визначається значення змінної при динамічній ініціалізації, має бути легітимним на момент використання

Програмний код:

```
#include<iostream>
using namespace std;
int main(){
double v;          // Швидкість тіла - оголошення змінної
double t=1.2;     //Час польоту
double g=9.8;     // Прискорення вільного падіння
v=12.3;           // Швидкість - ініціалізація змінної
// Висота - динамічна ініціалізація змінної
double s=v*t-g*t*t/2;
cout<<"Height level is "<<s<<"\n";
return 0;}
```

Результат:



```
"D:\...\C++\...
Height level is 7.704
Press any key to continue_
```

Модифікатори

типу:

1. Модифікатор `signed` - значення зі знаком

2. Модифікатор `unsigned` - значення без знака

3. Модифікатор `short` - скорочений тип

4. Модифікатор `long` - розширений тип

5. Всі чотири модифікатори використовуються з типом `int`

6. Модифікатори `signed` и `unsigned` використовують з типом `char`

7. Модифікатор `long` використовують з типом `double`

Базові типи даних

<i>Ідентифікатор типу</i>	<i>Тип даних</i>
<code>bool</code>	Логічний тип
<code>char</code>	Символьний тип
<code>wchar_t</code>	Символьний двухбайтовий тип
<code>double</code>	Дійсні числа подвійної точності
<code>float</code>	Дійсні числа
<code>int</code>	Цілі числа
<code>void</code>	Значення не повертається

Мінімальні діапазони даних

(32-розрядне середовище)

<i>Тип</i>	<i>Кількість біт</i>	<i>Діапазон значень</i>
bool	1	Значення true або false
char	8	від -128 до 127
wchar_t	16	від 0 до 65535
double	64	від 2.2E-308 до 1.8E+308
float	32	від 1.8E-38 до 1.8E+38
int	32	від -2147483648 до 2147483647
unsigned char	8	від 0 до 255
signed char	8	від -128 до 127
signed int	32	від -2147483648 до 2147483647
short int	16	від -32768 до 32767
unsigned short int	16	від 0 до 65535

Мінімальні діапазони даних (продовження)

(32-розрядне середовище)

<i>Тип</i>	<i>Кількість біт</i>	<i>Діапазон значень</i>
<code>signed short int</code>	16	від -32768 до 32767
<code>long int</code>	32	від -2147483648 до 2147483647
<code>unsigned long int</code>	32	від 0 до 4294967295
<code>signed long int</code>	32	від -2147483648 до 2147483647
<code>double</code>	64	від $2.2\text{E}-308$ до $1.8\text{E}+308$
<code>float</code>	32	від $1.8\text{E}-38$ до $1.8\text{E}+38$
<code>long double</code>	64	від $2.2\text{E}-308$ до $1.8\text{E}+308$

Оператори в мові

C++:

1. Арифметичні оператори
2. Оператори порівняння
3. Логічні оператори
4. Побітові оператори

Арифметичні оператори

<i>Оператор</i>	<i>Призначення</i>
+	Додавання
-	Віднімання
*	Множення
/	Ділення. Якщо операндами є цілі числа, виконується ділення націло
%	Залишок від ділення
++	Інкремент
--	Декремент

Скорочені форми операторів:

формат `змінна1 оператор=вираз` (напр., `x+=z`)
те саме що `змінна=змінна оператор вираз` (`x=x+z`)

Префіксна і постфіксна форми оп-в інкремента та декремента:

`n++` або `++n` (`n=n+1`) `m--` або `--m` (`m=m-1`)

Оператори присвоєння і рівності:

```
int a=5,b=6;  
a==b; //логічне false  
a=b; //логічне true
```

Логічне виключаюче АБО (XOR) :

A XOR B або
(A||B)&&!(A&&B)

Оператори порівняння

<i>Оператор</i>	<i>Призначення</i>
>	Більше
<	Меньше
>=	Більше або рівно
<=	Меньше або рівно
==	Рівно
!=	Не рівно

Логічні оператори

<i>Оператор</i>	<i>Призначення</i>
&&	Логічне І (AND)
	Логічне АБО (OR)
!	Логічне НІ (NOT)

Побітові оператори

Приклади побітових операцій:

$$5 \& 3 = 1$$

$$5 | 3 = 7$$

$$5 \wedge 6 = 3$$

$$\sim 5 = -6$$

$$5 \gg 2 = 1$$

$$5 \ll 2 = 20$$

<i>Оператор</i>	<i>Призначення</i>
$\&$	Побітове <i>І</i> (<i>AND</i>)
$ $	Побітове <i>АБО</i> (<i>OR</i>)
\wedge	Побітове <i>виключаюче АБО</i> (<i>XOR</i>)
\sim	Побітове <i>заперечення НІ</i> (<i>NOT</i>)
\gg	Зсув вправо. Старший біт залишається незмінним
\ll	Зсув вліво. Молодші біти заповнюються нулями, старші втрачаються

Оператор присвоєння і приведення типів

Синтаксис використання: `змінна=вираз`

Особливості:

1. В мові C++ оператор присвоєння повертає значення

```
x=y=z=3;
```

```
n=(m=6)+3;
```

2. Виконується автоматичне приведення типів (тип виразу трансформується до типу змінної, при цьому можуть втрачатись дані)

```
int a;
```

```
double x=3.5;
```

```
a=x; //змінна a отримує значення 3
```

3. Можна виконувати явне приведення типу. Для цього перед виразом у круглих дужках вказують кінцевий тип

```
5/3 ; //результат 1
```

```
(double)5/3; //результат 1.66666
```

Тернарний оператор

1. У оператора 3 аргументи

2. Синтаксис виклику: **умова?команда1:команда2;**

Якщо справедлива **умова**, виконується **команда1**. Інакше виконується **команда2**.

3. Оператор повертає результат – це результат виклику відповідної команди

4. Приклад використання:

```
#include <iostream>
using namespace std;
int main(){
int n;
double x;
cout<<"Enter n = ";
cin>>n;
x=n>0?5.4:3.2;
cout<<"x = "<<x<<"\n";
return 0;}
```

Резюме

1. Мова програмування C++ є розширенням мови C для підтримки об'єктно-орієнтованої парадигми. В C++ може бути реалізований як процедурний, так і ООП-підхід.
2. Програма в C++ містить тільки один метод **main()**, виконання якого ототожнюється з виконанням програми.
3. При оголошенні змінних для них вказується тип та ім'я. Для оголошення констант використовують ключове слово **const**. Змінні слід оголосити і ініціалізувати до того, як вони використовуються в програмі.
4. В C++ існує сім базових ідентифікаторів типів: **int** (цілі числа), **float** (дійсні числа), **double** (дійсні числа подвійної точності), **char** (символи), **bool** (логічний тип) та **void** (відсутність результату у функції). За допомогою модифікаторів типу параметри азових типів можна змінювати.

Резюме (продовження)

5. Всі оператори C++ можна розбити на 4 групи: арифметичні, логічні, оператори порівняння та побітові оператори.
6. В C++ існує тернарний оператор – спрощена форма умовного оператора.
7. В якості оператора присвоєння використовується знак рівності (тобто =). Оператор присвоєння повертає результат (значення виразу справа від оператора).
8. В C++ виконується автоматичне приведення типів. Приведення типів можна також виконувати і в явному вигляді.